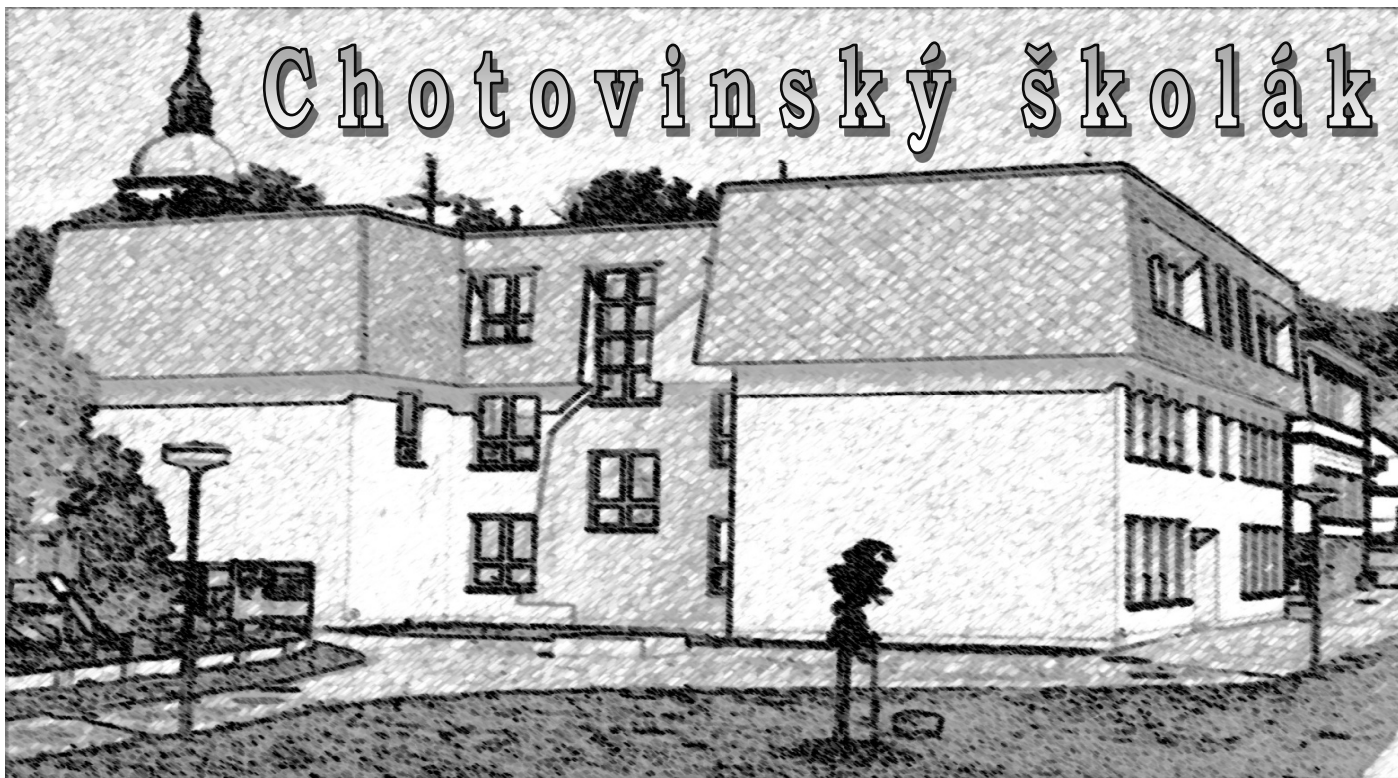

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 1

ROČNÍK 2018/2019

Zářijové okénko ředitele

Začal další školní rok. Vše bylo zahájeno, jak má. Stihli jsme nastěhovat a připravit provoz v MŠ, na zahradě MŠ jsme otevřeli nové herní prvky. V září jsme stěhovali sklep MŠ, aby od října mohly proběhnout kroužky.

V mateřské škole máme v září ve 4 třídách 96 dětí, z toho 1 dítě má individuální domácí vzdělávání a v průběhu školního roku přijde dalších 9 dětí. Stále ještě zbývají volná místa. Do základní školy nastoupilo 213 žáků do 9 ročníků a 10 tříd. V 1. třídě máme 24 žáků. Škola zaměstnává celkem 8 učitelek v MŠ, 15 učitelů ZŠ včetně vedení školy, 4 pedagogické asistentky, 4 školní asistentky, 4 vychovatele, 8 provozních zaměstnanců a 6 kuchařek.

Školní družina má kapacitu 105 žáků a je zcela naplněná. Školní klub má kapacitu 60 žáků. Na základě přihlášek do zájmové činnosti jsem rozhodl, že otevřeme ve školce 12 kroužků a ve škole 15 kroužků. Budou to tyto kroužky (řazeno abecedně): školka – angličtina, flétna, keramika (3×), logopedie (2×), sportovky, šikovné ruce (3×) a zpívánky.

V jednání je ještě jeden kroužek, který snad v říjnu rodičům nabídneme; škola – florbal (4×), gymnastika, keramika (3×), odznak zdatnosti, sborový zpěv (2×), sportovní kroužek, tanec, turistika a volejbal. Rozbíháme pro SŠ spoju technický kroužek, který tato škola plně hradí personálně i materiálně. Pokud nějaké kroužky postrádáte, je to tím, že je vedoucí nevypsali. Veškeré tyto aktivity jsou založeny na nabídce vedoucích. Samozřejmě dáváme k dispozici i prostory školy, například pro ZUŠ Tábor, která u nás již tradičně organizuje výuku.

Pokračujeme v grantovém programu Centrum přírodních věd (materiální zabezpečení), Bez obav spolu (školní asistent a vzdělávání pedagogů), Šablony pro MŠ a ZŠ (školní asistenti a vzdělávání pedagogů). Vypracovali jsme monitorovací zprávu grantu Šablony, reflektivní zprávu grantu Podpora přírodních věd a dohodli se na spolupráci na grantu SŠ spoju, že zde bude probíhat kroužek. Žáci z jiných škol na tento kroužek jezdí do Tábora do budovy střední školy. Projekt Ovoce do škol a Školní

mléko pokračuje. Žáci obdrží 1 kus ovoce a 1 kus mléčného výrobku týdně zdarma. Náš zástupce se podílí na přípravě grantu MAP II (je v řídicím výboru), který mapuje potřeby škol okresu Tábor (přesně ORP). Tento projekt navazuje na MAP I, který čerpal na aktivity 4 milióny korun. V dalším dvouletém období je požádáno o 13 miliónů korun pro cca 60 škol okresu.

Proběhly naplánované akce pro děti a žáky školy, jako například orientační běh, divadlo v MŠ, pasování prvňáčků apod. Spolek OK Střelka uspořádal na naší škole orientační závod, kde mladší žáci podle fáborků a starší podle mapy hledali kontrolní body závodu ve farském lese, aby označili čipy a podle času bojovali

o celkové umístění. Konaly se první okresní závody. V přespolním běhu se Karolína Cápková umístila na 2. místě v okresním kole, v závodech družstev jsme 2× obsadili 4. místo. V běhu starým městem se Anna Borová umístila na 2. místě. Nominovaní žáci naší školy se zúčastnili slavnostního vyhlášení soutěže Talent roku okresu Tábor.

Žáci 4. až 9. třídy si vybrali své dva zástupce do Malé školské rady (žakovský parlament). Rodiče dětí školky a školy se sešli na plenárním zasedání v KD a pak se rozešli do tříd, aby probrali s třídními učiteli nový školní rok, způsob komunikace ve třídách a komunikaci přes elektronické ŽK v ZŠ. Na plenárním zasedání Spolek přátel školy v Chotovinách využil setkání rodičů pro svoji schůzi, provedl volbu nového vedení - předsedkyní spolku se stala paní Petra Suchopárková a místopředsedkyní paní Jiřina Bartoňová a vybral členské příspěvky.

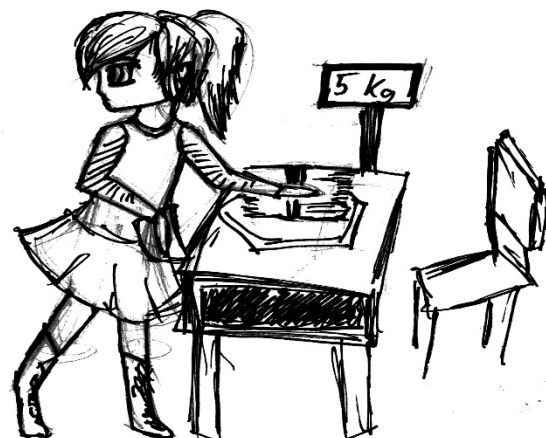
Celé září probíhal sběr papíru. Sebralo se přes 3500 kg. Vydělané peníze škola využije na nákup odměn do soutěží pro žáky apod. Příští měsíc se budou sbírat kaštiny a žaludy.

V tisku proběhla informace, že ministerstvo na základě žádostí krajů připravuje stanovení minimální hranice bodů pro přijetí na maturitní obor při jednotných přijímacích zkouškách. Uvidíme, kdy a zda toto opatření zavedou, aby na maturitní obory nebyli přijati žáci, kteří nejspíše nezvládnou státní maturitu.

Petr Havlík – ředitel školy

Čteme rádi!

Milí čtenáři, ráda bych vám představila knížku Puntikáři, kterou napsal Miloš Kratochvíl. Děj se odehrává na jaře ve škole a v lese. Příběh začíná tím, že Filda s Michalem se ještě neznají a nic spolu neprožili. Ale jednou je paní učitelka posadí k sobě, oni se skamarádí a začnou spolu vymýšlet různá dobrodružství. Filda je

chytrý kluk, ale do školy moc rád nechodí. Paní učitelka mu často za každou hloupost píše poznámku. Všem by rád pomáhal, ale někdy se mu ty dobré skutky prostě vymknou z ruky. S Michalem chodí do lesa, kde si oba rádi hrají, třeba staví bunkry a různé jiné domečky. Určitě si ji přečtete, protože je o přátelství, které každý z nás potřebuje. Oba kluci si pomáhají a jsou vynalézaví. Moc se mi líbilo, že se kluci snažili pomáhat všem. Poučila jsem se třeba v tom, že bych nikdy neměla odsuzovat lidi dřív, než je poznám. Také bych neměla lhát starším lidem a posmívat se ostatním. A proč se knížka jmenuje Puntikáři? Stačí si ji přečíst a záhada bude hned rozluštěna.

Šarlota Pěkníková

Poslechněte si

Slovanský tanec č. 15 od Antonína Dvořáka jsem slyšel už několikrát a vždy ve mně probudil příjemný pocit, připadal jsem si, jako když se dívám o Vánocích na pohádku.

Při poslechu jsem si představovala, jak někdo běží, potom už skoro nemůže, ale za chvíli zase běží v plném tempu dál. Skladba byla na poslech příjemná, protože v ní byly chvíle, kdy orchestr skoro utichl, ale potom začalo zase vše gradovat. Hudbu bych si dokázala představit jako doprovod k nemluvenému filmu.

Velmi mě potěšila dynamika, protože byla opravdu výrazná.

Slovanský tanec se mi moc líbil. Nejvíce obdivuji dirigenta, protože si myslím, že není jednoduché řídit tolik lidí najednou. Také se mi líbilo, jak se všechny nástroje ztišily, ale poté se zase hlasitě rozezněly.

Píseň se mi líbila. Byla škoda, že ji orchestr nehrál v nějakém větším sále nebo divadle, protože by si to zasloužila. Při poslechu podobných starých radostných písní vzpomínám na to, jak to u nás v té době vypadalo. Že byly hlavně vesnice, kde někdy vládl zmatek, někdy radost, někdy smutek a všichni to prožívali společně.

Skladba se mi líbila. Měla velmi osobitý rytmus. Vždy když vidím hrát orchestr, podivuji se nad tím, jak musí být všichni sehraní. Líbilo se mi, že hudebníci cítili dynamiku podobně. Tím myslím, že se všichni naklonili, když skladba zesilovala, a zvedali se, když utichala. Opravdu se mi to moc líbilo.

Hudbymilovní devátáci

Nový začátek

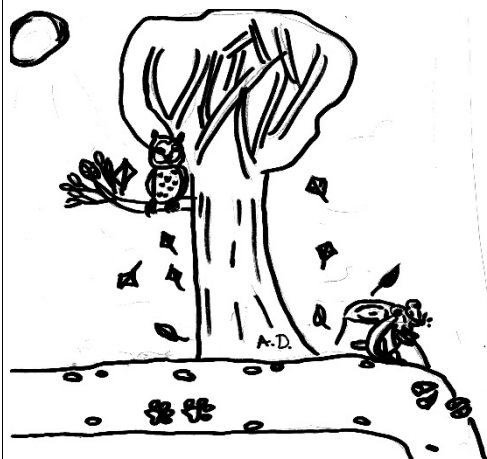
Na začátku školního roku jsem začal potkávat na chodbách i v učebnách tři nové tváře. Jednu jsem znal od vidění. Anežka se vám dnes představuje jako naše nová ilustrátorka a pevně věřím, že ji neodradí pravidelnost novinářské práce, zvykne si na šibeniční termíny, neztratí lásku ke kreslení a stane se spolehlivou oporou naší školní redakce.

U dalších dvou nováčků mi v hlavě vrtaly mnohé otázky. Kdo jsou? Odkud přišli a jak se jim u nás líbí? Rodiče mi vždycky radili: „Líná huba, holé neštěstí!“ Poslechnu je a pozvu nové žáky k rozhovoru. Odpovědi určitě zaujmou i vás, naše milé čtenáře. Občas není na škodu podívat se na naši každodenní rutinu novými nezaujatými očima. Hned na začátku jsem je poprosil, aby se po krátkém pobytu v naší škole soustředili především na pozitiva a rozdily, které zaznamenali. Možná že po delším čase svůj názor změní a podělí se s námi i o svůj kritický pohled na věc.

Odkud vás k nám vítr zavál?

Kamila: Já jsem chodila na Základní školu Sedlec-Prčice, protože jsem bydlela ve Starých Mitrovicích.

Adam: Celkem jsem od první třídy vystřídal na Slovensku tři školy. Ta poslední se jmenovala ZŠ Pribeta, to když jsme bydleli v Pribetě nedaleko Nových Zámků. Chodil jsem do malé vesnické školy, která navíc spojovala školu slovenskou a maďarskou. Společnou jsme měli jídelnu a hřiště.

Jaká škola se ti nejvíce líbila?

Adam: Nejvíce se mi líbilo na církevní škole v Bratislavě. Byla dobře vybavená. Měli jsme dvě tělocvičny, velkou a malou, a také umělou dráhu na běhání a vybavený atletický stadion. V Pribetě jsme neměli ani specializovanou učebnu fyziky a chemie.

Jaký byl první školní den u nás v Chotovinách?

Kamila: První den byl skvělý. Hned jsem si našla nové kamarádky a pořád se to zlepšuje.

Adam: Já zatím nevím, ale žádné nepřátelství necítím. Učitelé jsou příjemní a hodní. Líbí se mi třída s větším počtem žáků. U nás ve škole jsme byli v devítce jen čtyři a na některé hodiny k nám přicházely ještě dvě integrované dívky, takže nás bylo nejvíce šest. V současné třídě je nás osmnáct, a mám tak větší šanci najít si kamarády. Také mne zaujalo, že jsme již ve třetím týdnu měli celoškolský projekt, ve kterém jsme se seznámili se zajímavým sportem – orientačním během.

Kam jste chodili na tělocvik?

Kamila: My jsme měli velkou a malou tělocvičnu, posilovnu a školní hřiště s vybavením na kolektivní sporty i atletiku. Chotovinská škola má stejně velkou sportovní halu.

Adam: V Pribetě byla jen malá tělocvična.

Bylo ve tvé bývalé škole lehčí, nebo těžší učení?

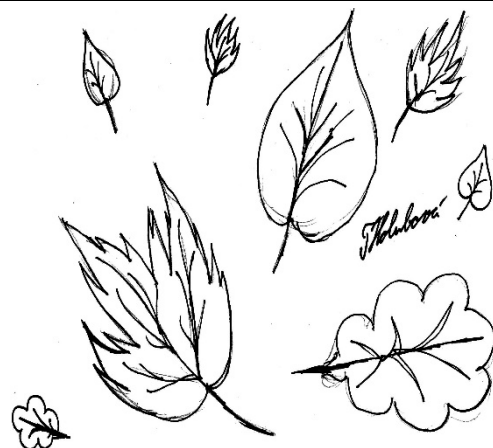
Kamila: Zdá se mi, že mi některé věci chybí a budu je muset dohnat. Třeba fyziku bychom měli až od sedmé třídy. V zeměpisu mi chybí půl roku.

Adam: Někteří učitelé v Pribetě nám látku dostatečně nevysvětlovali. V Chotovinách je to zatím v pořádku.

Které cizí jazyky jste se učili?

Kamila: S angličtinou jsem začala ve třetí třídě. S druhým cizím jazykem jsme začínali už v sedmé třídě, ale na výběr byla jen němčina.

Adam: Já jsem se učil na Slovensku angličtinu od třetí třídy

a s němčinou jsme začali od šesté třídy.

Co se Vám tady u nás líbí?

Kamila: V naší bývalé jídelně jsme neměli možnost studeného bufetu. Dezerty a saláty jsme dostali už u okénka a nemohli jsme si vybrat.

Adam: V nové škole mne překvapila počítačová učebna a stolní fotbal na chodbě. A zamiloval jsem se do sportovní haly.

Co jste mohli podnikat ve volném čase?

Kamila: Na škole v Sedlci byl větší výběr kroužků pořádaných školou a za všechny jsme za pololetí platili sto korun. V Sedlci bylo i dobře vybavené hřiště pro veřejnost.

Adam: Chodil jsem na sportovní kroužek.

Umíš zaspívat slovenskou a českou hymnu?

Kamila: Umím českou a slovenskou jen trochu, protože se ji začínáme učit ve škole.

Adam: Jsem na tom stejně jako Kamila. Seznamuji se s českou.

Polepšili jste si na nové škole?

Kamila: Na to se nedá odpovědět, protože každá změna přináší plusy i mínusy. Zatím jsem spokojená. Kdybych byla učitelka, tak bych si pohoršila, protože v Sedlci měli učitelé v jídelně vlastní stůl, ke kterému žáci nesměli. V Sedlci jsme víc jezdili na výlety.

Adam: Určitě jsem si polepšil v jídelně. Vaří výborně, ale polévku z divočáka jsme ještě v Chotovinách neměli a na brynzové halušky se také nedá zapomenout.

Za rozhovor děkuje Jiří Honza

Učím se učit

Také letos k nám do školy zavítala paní lektorka Alena Paroubková, aby žákům šestého ročníku předala pár rad, jak se správně učit. Preventivní program proběhl ve čtvrtek 20. září druhou a třetí vyučovací hodinu. Můžete si přečíst, jak se dětem líbil.

Naučila jsem se, jak si rozvrhnout učení. Povíдали jsme si, jaké prostředí je k učení vhodné. Důležitá je teplota, ticho, vypnutá televize nebo vypnutý mobil. Zkoušeli jsme si zapamatovat tabulku s různými znaky a obrázky a také básničku. Na zapamatování jsme měli jen dvě minuty. Líbilo se mi, jak s námi paní lektorka pracovala, naučila jsem se spoustu nového.

Bylo zajímavé povídání o tom, jak funguje náš mozek. Už vím, že když se učím, potřebuji klid a také by mi neměl bratr jezdit autíčkem po zádech. Hlavně se musím učit průběžně.

Naučil jsem se, že na učení potřebuji klid a že se dobře učí, když si text čtu a slyším ho. A ještě jsem se naučil, že mě nejvíc ruší rachtavé zvuky. Zjistil jsem, že se mi nejlíp učí v deset dopoledne a špatně ve dvě hodiny odpoledne. A že když se jeden den doma něco naučím, tak za dva dny z toho vím jen polovinu.

Učili jsme se, že někdo si pamatuje lépe to, co slyšel, někdo to, co viděl, a někdo to, co si napsal. Nemá význam se učit dvě hodiny a pořád někam odbíhat. Zvládneme toho méně, než když se učíme půl hodiny bez toho, aby nás něco rozptylovalo a od učení odvádělo.

Program se mi velice líbil. Teď už vím, že si můžu dělat myšlenkové mapy prakticky na cokoli. Prezentace byla opravdu velmi dobře udělaná.

Žáci šesté třídy

Neztratili se

Orientační běh se konal v lese v Chotovinách. Běželo se ve dvojicích. Trať byla dlouhá 3 kilometry. Běželi jsme kolem hřbitova, vlčích

jam i různých křížů v lese. Za odměnu jsme dostali lipo a diplom. Pro šestou třídu to byla premiéra. Většina dvojic doběhla bez chyb. Nebylo to tak těžké, stačí se dobře orientovat podle mapy či zavěšených oranžových praporek. Doufám, že si orientační běh ještě někdy zopakujeme.

Dostali jsme mapu s čípem a běželi lesem. V něm byla malá stanoviště a my je museli všechna proběhnout a čípem se prokázat. Stanoviště bylo osm. Já jsem se nejdříve nemohl zorientovat, ale u třetího stanoviště se mi to podařilo a doběhl jsem s kolegou až do cíle.

Byla to legrace. Se svojí kamarádkou jsme nejdříve nemohly najít druhé stanoviště, ale pak to šlo samo. Myslím, že jsme si to hezky všichni užili.

Běžci z šesté třídy

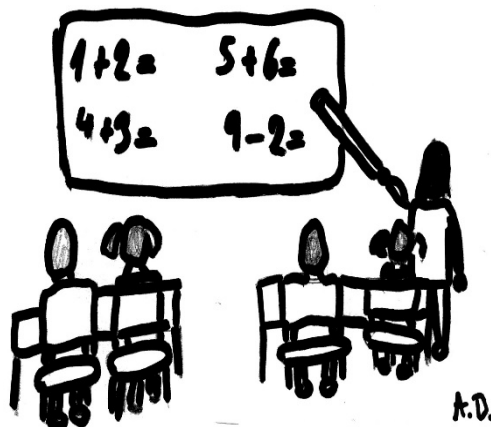
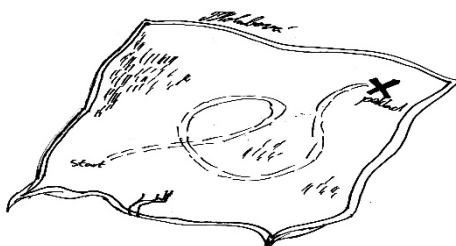
Přátelské pasování

Školní rok v družině začínáme milou akcí. V Přátelské zahradě pasujeme prvňáčky do stavu družinového. Předtím zkušební členové všech družin vyráběli dárky pro své nové malé kamarády a 12. září jsme je slavnostně přivítali mezi námi. Pan učitel Elhenický se zhostil slavnostního pasování, paní vychovatelky předaly pamětní listy, pexesa, puzzle a starší kamarádi zavázali prvňáčkům ručně vyrobené náramky přátelství.

Vzápětí se všichni s nadšením pustili do soutěží. Běžali slalom, házeli na cíl, třefovali se do branky. Za dobře zvládnuté úkoly čekala děti sladká odměna. Stihli jsme si i opéci buřtíky, chleby, jablíčka a příjemně tak zakončili veselé odpoledne.

Za prvňáčky bych chtěla poděkovat starším kamarádům, kteří pomohli připravit soutěže a vyrobili krásné náramky.

Yvona Kaňová

Darovaná radost

I v minulém školním roce jsme ve školní družině od října do června sbírali starý papír. Vaše ochota přinesla družině krásnou částku 11350 Kč.

Z těchto peněz jsme udělali radost dětem a koupili do družiny nové hračky za 3000 Kč, do výtvarných potřeb jsme investovali také 3000 Kč, dále jsme si koupili 3 knihy za 500 Kč a na pořádání akcí a odměny do soutěží jsme vynaložili 4000 Kč. Více než 1000 korunek nám zůstalo do letošního roku.

Hned v září jsme uspořádali v Přátelské zahradě Pasování prvňáčků a Jablkobraní – soutěž o nejchutnější jablíčko. V říjnu nás pak v družině čeká Den s dopravními značkami, 2. ročník běhu do kopce, podzimní výlet za pohádkou a mnoho jiných drobných akcí a soutěží.

Chceme poděkovat vám všem, kdo na nás myslíte a starý papír pro nás sbíráte. Dětem, rodičům, prarodičům i paním učitelkám. Velký dík patří také rodině Štarmanových, která nám už šestým rokem vozí sběr do Prahy.

Přejeme všem hezký školní rok 2018/19 a budeme rádi, když nás i v tomto roce podpoříte.

Za ŠD děkuje Y. Kaňová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Anežka Doudová, Tereza Holubová

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

